

Zvolna.

Suš. 98. Č. 90.

125.

Co sa sta-lo v no-vě v městě Hodo-ní - ně!

U - to - piť sa šo - haj při Ho-donském mlý - ně.

Jak sa topit začal
Hneď na chlapců volal:
Kamarádi moji
Už sem sa vám skoval.

Jak mu ju podała,
Žalostně plakała,
Proč sa's miľý kúpať,
Že ta voda vzala.

Ja až na druhý deň
Vyšeľ na vodičku,
Podaj mně, má miľá
Podaj mně ručičku.

Já sem sa nekúpať,
Já sem koně brodiť,
Snaď mňa miľý Pán Bůh
Do tej vody hodiť.

Do tej vody hodiť,
Do tej hľubočiny,
Že sem si nevšímať
Chudobnej děvčiny.

Zvolna.

126.

Na - šla sem oří - šek me - zi vi - no - hra - dy,

pověz mně můj mi - lý, má - me - li sa rá - di.

My sa rádi máme
Ale potajemně,
Nehlas sa má miľá
Mezi ludma ke mně.

Keď nebudu tvoja,
Budu bratra tvého,
Přeca já mosím být
Do rodu vašého.

Šak sa já nehlásím
Ani neraduju,
Ale já dobře vím
Tvoja že nebudu.

Keď nebudu tvoja
Budu bratránkova.
Přeca ty mosíš být
Švagrověnka moja.